

(60)

Leipzig 16te Januar
1893.

Kære Sigurd!

Nej, det er virkelig
ikke død — bare skind-
død! Men, det er en
lidet misundelsesværdig
Tilværelse. Jeg trænger til
En, der kan banke mig,
ja, bestemt banke
mig, det er blevet levende
oggen. Thi det er det samme
ikke, Mænen er gal og
Fødderne er gal og da
Hovedet og hele Fantasien
som lettest sidder i

Maanen og stjernerne på usk,
hvad det bliver til med
hale Musketen. I midten
skal jeg den 7de Februar, om
Gud vil, dirigere min
2de Tour gjennem Tyske saa
idag i ny og bedre Stokke
end i Kristiana ser
Dagens Ly. Dr. Abraham
sendte mig netop nu et
fjort Eksempel. Her dette
er gjort, går i reuelig
til Renseren, for at
sikkertmindedt kan se: "O
ha gjort, ha gjens "skulle"
for at blive frisk igjen.
Så kommer Foret, enten
med Kollera eller for
med en Eyelandtur, det
i har lovet et væ i
Cambridge fjort i juni.
Så endelig kommer det
bedste: Norge! Norge!

Hylder og Læse af visen **Thorge!**
Den Læste for Jællekonstneren! Mærke
Lange, som du var ved omie at Lære
Mænd' at ville Lære Lærere Söler Tunge
Hjærne i Bergen, her Lerne Læge og Lære
L'is Singvinderne. Et om Lærerne i Lære
mest Læst. Her Læder sig Læreren, at Lære
i Lære Lærerne med Læst Lærerne Lære
Lære Lære — med Lære Læst Lære Lære,
Den Læstere og Lære Læreren
Læreren Lære Lære Lære Lære

Trandberg.